

7 je šťastné číslo

OPONENT

STRANA 1

OBČASNÍK O.S. OPONENT

WWW.OPONENT.CZ

ZDARMA

3/2010

Vážení čtenáři,

kalendář nám ukazuje, že prázdniny již skončily a škola začala. Ačkoliv na některé opozdilce dovolená teprve čeká, letos bychom si měli dobře rozmyslet, zda dáme přednost říjnové dovolené za hranicemi, nebo čtyřem rokům spokojeného života ve svém městě. Ve dnech 15.-16. října totiž proběhnou komunální volby, ve kterých rozhodnou naše hlasy.

Vždy něco končí a něco jiného začíná. Stejně jako svým dětem říkáme: "Nejdřív povinnosti, potom zábava", zastupitelům bychom měli dát jasně a srozumitelně najevo, jak jsme byli s jejich prací spokojeni - zklamal jsi nás, zvolíme jiného!

Přeji nám všem, abychom vybrali správně své zastupitele. Aby ti, které vybereme, si zasloužili naši důvěru. Aby rozhodovali o našich potřebách a rozvoji našeho města nestranně, v zájmu toho, koho zastupují - tedy nás, běžných chebských občanů.

Vaše redakce

OBSAH:

- str. 1-2 **Co jsou vlastně zač?**
pokrač. na str. 7 Gabriela Licková
- str. 3 **Chebská nemocnice**
Lenka Pötzlová
- Projekt OBČAN - RADNICE**
Výzva o.s. OPONENT
- str. 4-5 **křížovka, inzerce**
- str. 6 **Co má proti ODS?**
Gabriela Licková o Václavu Jaklovi
- str. 8 **Občané Chebu u nás mají slovo**
Gabriela Licková

Jsou to dobrodruzi? Podaří se jim, aby o městě rozhodovali občané a ne soukromé zájmy?

Co jsou vlastně zač?

Na to se ptala GABRIELA LICKOVÁ

(kandidující za Svobodné v Chebu a členka politické strany Svobodných)

Strana svobodných občanů neboli Svobodní je jedna ze 13 volebních stran, které kandidují do komunálních voleb v Chebu pro období 2010 - 2014. Svobodní jsou poměrně mladou neparlamentní stranou (více si o nich přečtete na www.svobodni.cz).

Kandidátku sestavili z 30 Chebanů, z toho jen tři jsou členy této politické strany, zbývajících 27 kandidátů je bez politické příslušnosti. Průměrný věk je 41 let, což svědčí o tom, že Svobodní svým programem oslovují převážně lidi v produktivním věku. Nicméně jsou to i studenti a důchodci, kteří nacházejí se Svobodnými společnou řeč a kteří neváhají pod hlavičkou této strany kandidovat v letošních komunálních volbách.

Proto jsem já, coby "zkušená" politička oslovila některé chebské spolukandidáty Svobodných, kteří nejsou politici, a zeptala se jich, co je přimělo kandidovat do městského zastupitelstva, jaké jsou jejich názory na život v Chebu. Chcete-li se dozvědět více o názorech obyčejných lidí, kteří nechtějí schovávat hlavu do písku, máte jedinečnou příležitost...

Mgr. Romana Caranová Rathouská (34 let, pracuje se svým manželem Majkem v malé stavební firmě). S Romanou jsme si povídaly u ní doma a měly jsme o zábavu postarano - dvanáctiletý Kuba a tříletý Adam jsou výborní společníci. Od Kubu jsem se dozvěděla, že miluje rybaření a chce se mu věnovat i jako zaměstnání. Tříletý Adam tvrdil, že je nebojsa, což mi dokázal při mém odchodu - neváhal jít se mnou na další schůzku. Snad právě kvůli nim na otázku, co jí v Chebu vadí, **Romana** bez dlouhého přemýšlení odpověděla: "Stav dětského oddělení v chebské nemocnici.

Nemám nic proti personálu, ovšem vybavení je ve velmi neutěšeném stavu. Stonající dítě se tam nemůže cítit dobře - dětské postýlky by potřebovaly natřít, povlečení zašít, vybavit oddělení pastelkami a hračkami, pokoje a hernu barevně vymalovat, umožnit dětem více druhů zábavy odpovídající různému věku a druhu nemoci, se kterou se dítě přišlo léčit - to vše by bylo proveditelné za rozumnou cenu. Samozřejmě si uvědomuji, že dětské oddělení není jediné a investice do nemocnice jsou v kompetenci kraje, ale když se chce, tak to jde - zvlášť pokud má člověk srovnání s jinými okresními městy."

Druhý problém, který **Romanu Caranovou Rathouskou** rozohňuje, je už výlučně v kompetenci chebského zastupitelstva. Vysvětluje mi, že se jí nelíbí způsob chování města coby vlastníka nemovitostí k občanům jakožto nájemníkům. Během vyprávění mi ukazuje všechny kouty bytu, které musí pravidelně ošetřovat proti plísním. "Příčinou plesnivění je rekonstrukce domu, která byla provedena neodborně. Na nedostatky nájemníci upozorňovali ještě v záruční době, kdy reklamační byla možná. A kdy myslíte, že to město začalo řešit?"

pokračování na str. 2

pokračování ze str. 1 - **CO JSOU VLASTNĚ ZAČ?**

Krčím rameny, ale odpověď tuším. Romana si mezi řečí vzpomíná, že rekonstrukce byla zmíněna v dokumentu Šumné Chebsko architektem Davidem Vávrou jako příklad špatné opravy významného architektonického objektu v Chebu.

“Město má na reklamace času dost, ale vymáhání dluhů jim jde rychle”, pokračuje. “Ačkoliv nic městu nedlužíte, pošlou Vám doporučeně dopis, abyste splatili dluh, a hrozí penálem. Když se domáháte, aby Vás vymazali z registru dlužníků, řeknou Vám, že musíte předložit potvrzení o bezdlužnosti od správce domu. Město Cheb se zjevně řídí pravidlem presumpce viny. Soudím tak podle počtu obyvatel, s nimiž jsem čekala na vydání potvrzení o bezdlužnosti. Zajímalo by mne, kolik utratili za ta doporučená psaní.”

Když se loučím, Romana se zahledí z okna na dvorek - výhled nemusí komentovat. Stačí se podívat - sousední dům je bývalý obchodní dům Hraničář, nyní chátrající a rozpadající se.

Konečně odcházím a vysvětluji Adamovi, že by se se mnou nudil, protože spěchám za dalším kandidátem, kterým je Tomáš Krejčí (37 let, geodet).

Zeptali jsme se: “Co Vám v Chebu vadí?”

S Tomášem Krejčím jsme zašli na pivo a než jsem se stihla zeptat, Tomáš začal: “Hned v úvodu chci říct, že mám Cheb rád a v Chebu se mi líbí. Nicméně vidím určité nedostatky, které by se daly odstranit.

Jako nejpalcivější problém cítím městskou policii. Věnuji se městským strážníkům od té doby, co jsem jimi byl neúměrně šikanován, tj. od února letošního roku. Z tohoto pozorování mi vyplývá, bohužel, že městští strážníci častěji jezdí než chodí. Když už vyrazí na pochůzku, pak je často vidím v družném rozhovoru se svými kamarády, a proto si také nevšímají, čeho by si všimnout měli.”

Tomáš Krejčí se nenechá přerušit: “V případě, že městská policie vyrazí na obhlídku autem, dokáže hodiny stát na místě nějakého zákazu a čekat na přestupky - to nechápu a pochybuji, že mají na každého stejný metr.

Navíc, při provádění každého úkonu je strážník ze zákona povinen dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní.

Také nesmí připustit, aby osobám vznikla bezdůvodná újma nebo aby případný zásah do jejich práv a svobod nepřekročil nezbytnou míru.” Nakonec Tomáš připouští, že ačkoliv se snaží být

neustranný pozorovatel, je logicky ovlivněn svou negativní zkušeností a nahlíží na městskou policii velmi kriticky. Přesto mu není jasné, proč jezdíauty po náměstí v zóně, která je pouze pro pěší a stejně tak v Poohří. Ptám se Tomáše, zda by jako řešení viděl prvorepublikový systém, kdy měl každý strážník svůj obvod, o kterém by měl přehled. Tomáš odpovídá: “Pokud má jakákoliv bezpečnostní složka fungovat, tak musí konat poctivě, nekompromisně a spravedlivě. Nelze, aby její činnost byla založena na principu: co nechci řešit, to nevidím, kamaráda nepotrestám, za deště ven nepůjdu apod.

Nevím, zda prvorepublikový systém by byl výhodou, ale napadají mě výhody systému změny kontrolovaného obvodu - když strážníci mění svá místa pochůzek, pak je vyloučena tzv. provozní slepota a je to i prevence proti korupci.” Tomáš dodává: “Na druhou stranu uznávám, že mnozí obyvatelé nedodržují zákony. Prioritně bychom se měli chovat slušně my občané. Těm, kteří se to naučit nechtějí, by mohli městští strážníci pomoci rozvzpomenout se všemi zákonnými prostředky. Já osobně, pokud vidím, že se někdo někde chová vandalsky, supluji tuto výchovnou práci bez ohledu na věk, pohlaví i barvu pleti.”

Nadhazuji nové téma - cyklostezky. Tomáš mne přesvědčuje, že cyklostezky považuje za vhodné řešení oddělených komunikací tam, kde není možné vyhnout se frekventovanému provozu motorových vozidel. Je však přesvědčen, že v mnohých místech jsou zbytečné - např. když je komunikace III. třídy téměř bez automobilového provozu.

Mnohdy je také zbytečný asfaltový povrch s mnoha tunovou únosností. Stačila by nebezpečná užší stezka. Příklad takové pěkné stezky je v trase Loket - Svatošské skály. Od cyklostezek se dostáváme na hospodaření města: “Dozvěděl jsem se, že bylo vyhlášeno výběrové řízení na údržbu městské zeleně za velmi zvláštních podmínek. Pokud je důvodem údajná neschopnost současné údržby a naši zeleň by měl udržovat nějaký gigant odjinud, předpokládám, že jeho subdodavatelem bude stejně současný provozovatel, popř. jiný místní subjekt. Jako občan bych rád viděl do všech těchto rozhodnutí, do vyhlášení výběrových řízení a jejich průběhu včetně zdůvodnění, proč byl ten který dodavatel vybrán.”

Když odcházíme, Tomáš zdůrazňuje, že obzvláště s kulturou v Chebu je spokojen, jen ho mrzí nízká návštěvnost výstav, kina, koncertů. Posteskl si, že novým kulturním domem návštěvnost nezvýšíme.

Nechci už být ovce!

Tak začal rozhovor Ing. Stanislav Pimek (47 let, správce sítě a VŠ učitel). Se Stanislavem Pimkem se scházíme u mě v kanceláři, kde si dáváme kávu a sušenky. “Nejprve bych rád objasnil svou cestu ke Svobodným. Je to strana, která je mi blízká svou svobodomyšlností. Ke Svobodným jsem se dostal přes internet - nejprve webové stránky www.ovce.eu, později také www.nechtenasbyt.cz.”

pokračování na str. 7

STRANA
SVOBODNÝCH
OBČANŮ

Chebská nemocnice současnost a budoucnost

Lenka Pötzlová

Již od roku 2004 pracuji v Chebské nemocnici na oddělení ARO jako zdravotní sestra. Po několika letech praxe si myslím, že si tato instituce zaslouží více pozornosti a hlavně péče, než je tomu dnes. Od mnohých obyvatel Chebu, známých, ale také od zaměstnanců nemocnice slyším věty jako: „do chebské nemocnice se chodí jen umřít“, „tam bych nechtěl ležet“. Proč tomu tak je?

Budovy se ptají

Velkou pravdou je, že stav nemocničních budov je výrazně horší, než jaké nároky se na ně kladou. Už pohled na jejich „zevnějšek“ nás přesvědčuje o pomalém, ale zato zcela jistém chátrání, a to v případě že nechceme o tomto stavu hovořit vulgárněji.

Není se ale čemu divit, když poslední větší rekonstrukce hlavní budovy proběhla v letech 1968 – 1971. Navíc okolní pavilony gynekologicko - porodnického a dětského oddělení jsou původními budovami z roku 1933 bez následných větších oprav s výjimkou několika úprav, důležitých pro chod jednotlivých oddělení.

V době, kdy Město Cheb vynakládá spoustu financí na střed města, pěší zónu a kulturní středisko, na které si dokonce bude půjčovat od banky, by si i nemocnice zasloužila minimálně natřít fasády budov, aby to tam nevypadalo jak v kriminále s volným pohybem osob s okny bez mříží a nepřijemným pocitem ze zašlých chodeb a blikajících zářivek. Trochu to vypadá, jako by se budovy samy ptaly pacientů, zda jsou opravdu tak nemocní, že hodlají riskovat pobyt mezi jejich zdmi.

Je to přece nemocnice pro celý okres!

Celková rekonstrukce všech nemocničních objektů by se již neměla odkládat či prodlužovat. Vzpomeňme si, že v roce 2007 se „slavnostně koplo do základního kamene“. Splnila snad tato tříletá práce naše očekávání? Odpověď je zřejmá - nikoliv.

Další důležitou věcí je vybavenost jednotlivých oddělení. To, že se větší část přístrojové techniky a taktéž i lůžek a samotného vybavení pokojů nevyrovná požadavkům 21. století, je pro člověka z oboru i mimo něj vidno na první pohled. Proč by se chebská nemocnice nemohla či snad neměla vyrovnat standardům okresních nemocnic v okolí? Vždyť k roku 2010 je oficiální počet obyvatel v Chebu 33 442. To dle mého názoru není zrovna málo. A když budeme uvažovat i o spádových oblastech města Chebu, dospějeme ke konečnému počtu obyvatel, který překračuje 95 000. Ptám se, cožpak toto množství není dostatečným důvodem, aby se nesnižovaly stavy lůžek a neuzavírala jednotlivá oddělení?

Lůžka se ruší a přitom je potřebujeme

Od roku 1998, kdy se postupně uzavírala oddělení infekční, kožní, oční (lůžka) či neurologie (lůžka), došlo k výraznému snížení počtu lůžek. A přitom minulý rok bylo oddělení interny nuceno přesunout svou ambulanci do 2. podlaží hlavní budovy nemocnice, aby na jejím místě mohly vzniknout dva lůžkové pokoje (i přesto je svou rozlohou stále nedostačující vzhledem ke své vytíženosti)...

Proč zdravotní sestry a lékaři odcházejí?

V neposlední řadě bych ráda poukázala na platové ohodnocení nižšího, středního, vyššího i lékařského zdravotního personálu. Je sice všeobecně známo, že v Karlovarském kraji jsou nejnižší platy z celé České republiky, to ale není útěcha pro většinu ze zaměstnaných lidí. A ti, kteří sebrali odvalu a rozum do hrsti, jsou dnes již zaměstnání v zahraničí.

Navíc v současné době nad budoucností Chebské nemocnice visí velký otazník. Bude Chebská nemocnice nadále patřit Karlovarskému kraji nebo snad bude spadat pod soukromý subjekt? Jaká budou tarifní ohodnocení? Které další oddělení bude shledáno nerentabilním, a bude proto zrušeno či přesunuto jinam? Na tyto otázky nám zatím nikdo nedal jasnou odpověď a zajímají se o ně nejen zaměstnanci Chebské nemocnice, ale i řadoví občané.

Informace o historii Chebské nemocnice čerpány z publikace:

Historie nemocnice v Chebu-stoleté výročí (1910-2010) od autora MUDr. Václava Hovorky, vydala KKN a.s. nemocnice v Chebu

Projekt OBČAN - RADNICE

Přemýšleli jste o tom, proč si někteří lidé nechají od svého vedoucího „všechno líbit“, zatímco Vy byste už dávno práskli dveřmi?

Nechat si všechno líbit nebo donekonečna bezvýsledně vyjednávat je poměrně častý jev. Jeho příčinou je mimo jiné skutečnost, že jedna z vyjednávacích stran - strana postižená - si neuvědomuje svou cenu, jinak řečeno, že trpělivost by měla mít hranici, za kterou už nemá smysl chodit.

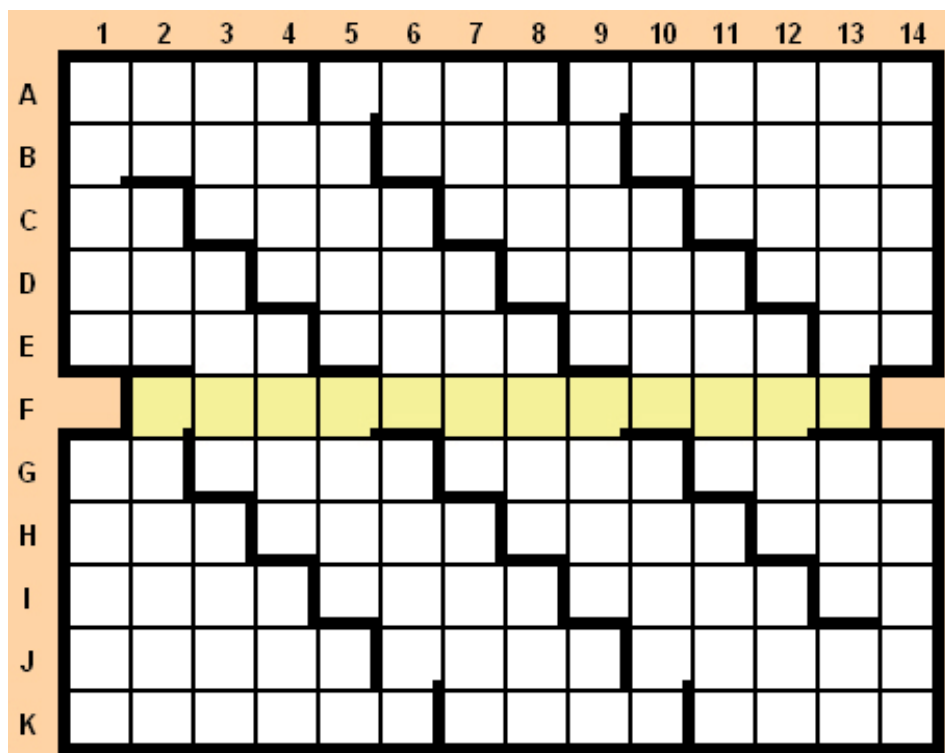
Představme si teď, že vztah zaměstnance s jeho šéfem je podobný jako vztah mezi občanem a radnicí. **Uvědomujeme si my OBČANÉ, jakou máme skutečnou hodnotu?** Anebo je nám jedno, jaké pikle se kují za dveřmi RADNICE a jsme se všim smíření, protože „to stejně nezměníme“?

Sebevědomí, že můžeme věci měnit, nám pomůže projekt OBČAN - RADNICE ztíkat zpět. Oživení projektu by nemělo záviset na výsledcích voleb - ať už se do zastupitelstva dostane kdokoliv, OBČAN by již neměl být považován za prosebníka!

Měla by znovu začít fungovat zpětná vazba mezi obyvateli a radnicí. OBČAN by se neměl bát zjistit, o čem rozhoduje radnice! A ani by mu to nemělo být jedno... Připojme se do realizace tohoto projektu. Projekt umožní vyslovit a definovat zájmy nás všech - obyčejných občanů Chebu. Zavedme znovu komise tvořené z nás - občanů Chebu. Komise budou dohlížet na činnost radnice a hlavně - **nebudou se bát oponovat radnici**. Znovu zavedme sběr informací po telefonu a v ulicích - starosta by se měl starat o zájmy občanů a ne o své vlastní.

Obnovení úcty zastupitelů k občanům je nejen nutné, ale i nezbytné, pokud **už dál nechceme ze sebe dělat „blbce“**. Pošlete prosím, co byste v rámci tohoto projektu chtěli řešit - např. co Vás trápí v okolí Vašeho bydliště.

Pošlete e-mail na **info@oponent.cz** nebo využijte běžnou poštu a pište na adresu - **o.s. OPONENT, 35002 Cheb, Blanická 20**.

KLASICKÁ KŘÍŽOVKA

Žena, která (TAJENKA), je nejnebezpečnější ze všech dravců. G. B. Shaw

Vodorovně:

A – Jednotka váhy (p); karlovarský hotel; sled. B – Ohrazený les; lékárenský praktikant; odborné články. C – Slabika smíchu; topivo; andské uzlové písmo; setření. D – Zájmeno osobní; bál; páni; španělsky „zlato“. E – Značně; Evropan; pomocnice rodičky; iniciály zpěváka Hály. F – **TAJENKA**. G – Zkratka voltampéru; stát v Přední Asii; mužské jméno (24. 12.); silice z kafrovníku. H – Opak dobra; příslušník klubu; spojka; kulička oživující Golema. I – Bezhrbý velbloud; epepej; citoslovce naříkání; chem. zn. ruthenia. J – Způsob vyjadřování vysoké míry vlastnosti; násilník; vězení. K – Sázenky; Amisův přítel; pracoviště v dole (mn. č.).

Svisle:

1 – Marš; start letadla. 2 – Předložka; souhlas; fanfára na závěr honu. 3 – Polévkový knedlíček; hýkavci; omakání. 4 – Stepní pták; cíl střelce; anglicky „eso“. 5 – Jestliže; odpověď na zaklepání na dveře; francouzská spojka. 6 – Stará solmizační slabika; zasívaná; serže. 7 – Karetní barva; samotná; nová hvězda. 8 – První housle; malíř z Hrusic; osamocen. 9 – Pohnutka; Zolův román; nebo. 10 – Chem. zn. osmia; v nejbližší chvíli; jméno zpěváka Tučného. 11 – Zkr. strojní a traktorové stanice; domácky Ilja; bezhotovostní platba. 12 – Tahle; jemný likér; americká zpěvačka. 13 – Látka k osušování nádobí; čestně; citoslovce zasyknutí. 14 – Pečivo z kynutého těsta; kaly.

Nápověda: ALAŠ; CHER; ORTY; SERŽE; UT

Autorka: Iva Böhmová, převztao z: <http://www.lusk.cz/> - LUŠTĚNÍ KŘÍŽOVEK

Křížovkářský server krizovky.lusk.cz, krizovka.lusk.cz

Křížovky na klíč

Zajišťujeme výrobu křížovek pro tiskoviny všeho druhu.

Vy si zadáte velikost a typ, my zařídíme ostatní - vybereme a nabídneme Vám vhodnou tajenku, křížovku vytvoříme a uložíme do formátu EPS, který požaduje sazba nebo tiskárna.

Křížovky dodáváme v krátkém termínu a vysoké kvalitě.

V případě vašeho zájmu se ozvěte na naše e-maily:

iva.bohmova@seznam.cz

zdenek.bohm@seznam.cz

LUŠTĚNÍ KŘÍŽOVEK

Křížovkářský server

krizovky.lusk.cz

krizovka.lusk.cz

MISOT, s.r.o.

posuzování vlivů
na životní prostředí

www.misot.cz

Zde je místo pro Vaši reklamu.

Zde je místo pro Vaši reklamu.

Zde je místo pro Vaši reklamu.

Ing. Václav Jakl

STRANA
SVOBODNÝCH
OBČANŮ

V O L T E

S E D M

PRO CHEB

1. CHEB – NAŠE MĚSTO

Společně vymetme Augiášův chlív!

2. CHEB – BEZPEČNÉ MĚSTO

Městská policie není jen pro nasazování botiček!

3. CHEB – ČISTÉ MĚSTO

Chceme čisté celé město, nejen pěší zónu a centrum!

4. CHEB – MĚSTO S VYROVNANÝM ROZPOČTEM

Bude-li kulturní dům na dluh, nebude na kulturu!

5. CHEB – VHODNÉ MÍSTO PRO PODNIKÁNÍ

Město nemá podnikat, nesmí deformovat tržní prostředí!

6. CHEB – POMOCNÁ RUKA

Radnice je tu pro občany, ne proti nim!

7. CHEB – MĚSTO PRO SPORT

Kdo sportuje, nezlobí!

www.svobodnikv.cz/cheb
www.vaclavjakl.cz

Strana svobodných občanů vychází z iniciativy občanů České republiky, kteří si přejí žít ve svobodné a suverénní zemi, spravované státem, který chová úctu ke svým občanům, k jejich životu, majetku, svobodě a osobní odpovědnosti.

Své cíle strana prosazuje férovým způsobem na základě svobodné diskuse demokratickými metodami při respektování platných právních předpisů.

Chceme, aby se nám v Chebu žilo svobodně. Účinně, ve spolupráci města, městského úřadu, městské policie, Policie ČR a neziskových organizací, povedeme boj proti vandalismu, pouliční prostituci, distribuci drog a kriminalitě.

Chceme, aby i po skončení pracovního dne chebské náměstí žilo beze strachu.

Ten, kdo zná potřeby občanů nejlépe, jsou samotní občané Chebu.

Proto chceme podpořit účast občanů při rozhodování o našem městě a obnovíme zrušené odborné komise. Budeme průhledně informovat občany o hospodaření města na webových stránkách a radnice zde bude odpovídat na otázky občanů. Nastavíme mechanismy k zamezení korupčního jednání.

Více se o nás dozvíte na facebooku nebo na:

<http://cheb.svobodnikv.cz/>

Dvacet let po pádu komunismu se politici opět stávají pány našeho života a rozhodují o nás bez nás. Jsou propojeni s mocnými zájmovými skupinami a prosazují výhody pro jedny na úkor druhých. Chebští zastupitelé neváhají pro kdovíjaké zájmy zadlužit město jen proto, aby nechali vydělat vybraným stavebním firmám, nechávají se spolu s úředníky korumpovat, protože mají příliš velké pravomoci. Pletichy ve veřejných soutěžích, zakázky šité na míru, abnormální odměny neuvolněnému funkcionáři a odpouštění již vysouzených finančních prostředků spřízněným subjektům. Nelíbí se Vám to? Nám také ne! **Pojďme to ZMĚNIT!**

Václav Jakl

Co má proti ODS?

Gabriela Licková o Václavu Jaklovi

Informace převzaty z článku A. B. Bartoše - server Prvnizpravy.cz.

Václav Jakl - někdejší starosta Chebu za ODS a stávající zastupitel města Cheb je lídrem komunální kandidátky Svobodných. Vedl také kandidátku Svobodných za Karlovarský kraj v letošních parlamentních volbách. Václav Jakl se může pochlubit osmi lety zkušeností z komunální politiky. Byl čtyři roky starostou, další čtyři roky místostarostou.

S místní ODS, kterou v roce 1991 spoluzakládal, se Václav Jakl rozešel před dvěma lety. Odešel poté, co byl vyloučen z klubu zastupitelů ODS, když kritizoval některé nešvary svých spolustraníků: "S velkými obavami jsem sledoval dlouhodobý vývoj v chebské ODS. Obecně se začala projevovat tendence zajímat se víc o sebe, o osobní prospěch, než o lidi."

"Nakonec se mi nelíbila manipulace s kandidátkou do komunálních voleb a příprava náboru černých duší z řad sociálně slabších spoluobčanů. Poslední kapkou bylo, když mi mladý předseda chebské ODS Tomáš Linda, syn vlivného chebského stavebního podnikatele a bývalého starosty Chebu, nabídl funkci ředitele Západočeského divadla v Chebu (místo bylo obsazené) za podmínky, že se již nebudu ucházet o funkci místostarosty. To jsem odmítl. Dva roky jsem pak v zastupitelstvu působil ve zvláštním postavení – sice člen ODS, ale vyloučený z klubu zastupitelů ODS. Necítil jsem se být v opozici, ale nebyl jsem ani v koalici." Na otázku, zda vidí nějaké změny v chebské ODS po kongresu, Václav Jakl odpověděl, že v Chebu je bohužel vše při starém. Je zděšen, jak si kolegové z koalice osvojili heslo „musíme si pomáhat“.

Václav Jakl ovšem nekritizuje pouze regionální chování strany. Domnívá se, že i v ODS na celostátní úrovni došlo k opuštění původních pravicových pozic: „Odklon ODS od pravicových hodnot a skandály členů vedení mě přesvědčily, že mé setrvání v ODS už není nadále únosné. ODS v Chebu jsem zakládal, ale ODS celkově už nebyla tím, čím původně.“ Na otázku, co si myslí o tom, že je vícero případů, kdy komunální politici ODS kandidují na jiných kandidátkách (například v Českých Budějovicích, Strakonících), Václav Jakl nechtěl hodnotit jejich motivy, neboť budou u každého jiné: "V některých případech tito starostové a primátoři možná prostě neuspěli ve vnitrostranických demokratických procesech a nyní hledají, kam rychle přeskočit, aby zůstali u funkcí. Určitě je ale dost takových, co vývoj v ODS léta kritizovali, co veřejně zaujímalí zásadové postoje a ODS je za to semlela. Já jsem čtyři roky žádnou funkci neměl. Léta jsem kritizoval lobbismus v ODS na komunální úrovni, ale byl jsem relativně loyální. Až jsem si řekl dost. Někteří mi říkají, proč se teď už na to nevykašlu, že bych se měl starat hlavně o sebe. Někdy si to taky říkám, ovšem když pak vidím ty lumpárny kolem, které se ostatní lidé ani nedozví (Radniční noviny o nich nepíšou), a nedá mi to. Pokud ostatní bývalí politici ODS kandidují a chtějí doopravdy něco ve svých městech zlepšit, tak je to jen dobře."

Václav Jakl je znám i jako odpůrce rekonstrukce kulturního domu Svoboda: "Nikdy bych nepřipustil, aby se město zadlužilo na 8 let se splátkami 18 milionů korun ročně kvůli výstavbě nového kulturního domu. Inicioval jsem petici, aby se tento megalomanský projekt zastavil. Podle mého, jde o akci stavební lobby, kterou si mladý Linda nakonec prosadil."

Václav Jakl tvrdí, že podobně jako rodina ani stát nemůže žít na dluh, a tedy ani ve městě bychom se neměli pouštět do projektu na dluh bez jakékoliv dotace jen proto, že: „město si nový kulturní dům zaslouží“.

Václav Jakl pokračuje: "Mohl bych uvést jiné problematické příklady veřejných zakázek, které se pokoušelo vedení radnice prosadit (veřejná zeleň ve městě, turistická ubytovna ve Špalíčku, informační systém Mikroregionu Chebsko) nebo odpouštění již vysouzených statisícových částech spřáteleným subjektům... A např. místostarosta Plevný, který je od března děkanem vysoké školy a na radnici prakticky není - přesto pobírá plat schválený zastupitelstvem ve výši skoro 40 tisíc měsíčně. Je to normální?"

A jaké klady mají Svobodní?

Stranu svobodných občanů (Svobodné) považuje Václav Jakl za názorově blízkou stranu. Do této strany vstoupil těsně po jejím ustavení v minulém roce. „Svobodní hlásají podobné věci, které jsem tu v Chebu říkal dávno. Je to pro mne přirozené rozhodnutí“.

Na otázku, co Svobodní nabízí voličům v Chebu, Václav Jakl sdělil: "To, co jsem již jako starosta dělal. Snažil bych se důsledně bránit tomu, aby se prosazovaly úzké skupinové zájmy na úkor zájmů všech občanů města."

Neustále bych se snažil připomínat, že prostředky města jsou peníze všech jeho občanů a rozhodovat o nich je nutné nanejvýš uvážlivě a zodpovědně."

Václav Jakl by také posílil účast občanů na řízení města. Stálo by za to znovu uskutečnit projekt občan – radnice. Není divu, že na zastupitelstvo chodí jen minimum Chebanů. Václavova rada zní: "Lidem je třeba dobře naslouchat a pak teprve rozhodovat."

I průhlednost ve veřejných zakázkách je nezbytně nutná. Rozhodování o nich a jejich zveřejňování se musí změnit. Současný stav je neudržitelný.

Úředník musí být na radnici pro občany, ne naopak. Václav Jakl také zmiňuje, že je ve městě příliš výherních hracích automatů a radnice není důsledná v boji s pouliční prostitucí...

Dodává: "Je toho hodně, co je třeba řešit. Zkrátka, je třeba méně se předvádět, mnohem více pracovat."

Václav Jakl zakončuje: "Mnohé z toho, co říkáme, si lidé začínají uvědomovat. Lidé se však potřebují přesvědčit sami, a to chvíli trvá."

pokračování ze str. 2: **CO JSOU VLASTNĚ ZAČ?**

Ing. Stanislav Pimek pokračuje: "A stránka ovčí měla na Facebooku odkaz na www.svobodni.cz. Mimochodem ovce.eu je jen zkratka, ve skutečnosti heslem těchto stránek je "Nejsme jako ovce".

Když mluvím o shodě svých názorů se Svobodnými, uvědomuji si, že na cíle Svobodných není naše společnost ještě zralá. Myslím si ale, že je důležité mít takové cíle vytyčené a postupně se připravovat na jejich zdoání.

Prerušuji Stanislavovi tok jeho myšlenek, abych se zeptala, jak je v Chebu spokojen. Odpovídá, že žádný až tak závažný problém teď necítí, ovšem vždycky tomu tak

nebylo. V době, kdy stavěl dům, se musel potýkat s úředníky města a dopravní policií. Chvilí mu trvalo, než pochopil základní pravidlo - nenechat se úředníkem umluvit, že je to vždy úředník, kdo má pravdu. Bohužel toto pravidlo vyžaduje hodně času na přípravu - občan se musí často velmi detailně seznámit s příslušnými zákony. Určitě se to ale Stanislavovi vyplatilo - už se nebojí vystupovat při jednání s úřadem sebevědomě a je schopen obhajovat svůj názor.

Chvilí si vyměňujeme zkušenosti s dobrými a špatnými úředníky. Připouštíme, že úřednictvo odpovídá průřezu současné společnosti a shodneme se také na tom, že dobrých úředníků by mohlo být mnohem více. Již druhé desetiletí probíhající informatizace státní správy by měla být šancí k tomu, aby byly činnosti úředníků zjednodušovány a optimalizovány. Když se navrhuje nějaký informační systém, vždy by nejprve měla proběhnout důkladná analýza a při té by se měly odhalit zbytečné složité nebo nadbytečné činnosti.

Od tématu úřadů jsme pak zabořili k profesionálnímu přístupu - Stanislav nevidí jako správný postup, když o odborných věcech rozhodují neodborníci. Samospráva by měla více věcí přenechat odborníkům nebo alespoň více dát na jejich radu. "Nechceme si přece hrát na všeználky, kteří můžou rozhodovat o čemkoliv." Zvolení zastupitelé jako manažeři by měli dohlížet především na to, zda odborníci nepracují pro zájmové skupiny, zda jsou nestranní.

Obdobné pravidlo - vyšší vzdělanost - by mělo platit i pro vymahatele zákona, kteří by měli mít přiměřený nadhled i velkorysost při řešení konkrétních situací. K tomu Stanislav připojuje poznámku, že na komunální úrovni by se mělo regulovat více zdola a méně shora. Například o prostituci a hracích automatech by mělo rozhodovat především město, které by se řídilo zákony pouze v obecné rovině. Důsledkem by bylo, že v místech, kde jsou tyto nešvary zakořeněny více, by byly přísněji sankcionovány, včetně důslednější prevence.

Na závěr Stanislav Pimek doporučuje zasadit se o zlepšení dostupnosti internetu a o zvyšování počítačové gramotnosti - zejména schopnosti zjišťovat si informace, a konečně ještě dále zlepšit zveřejňování hospodaření města na webu, tedy informace o průběhu veřejných zakázek, výběrových řízení apod. Za tímto účelem byla sestavena odborná komise z kandidátů Svobodných a v případě úspěchu ve volbách bude prosazovat tato doporučení.

Posledním kandidátem - nepolitikem Svobodných, s nímž jsem si připravila rozhovor, byla Jana Halamková (40 let, asistentka pedagoga). Je zajímavé, že stejně jako Romana, má i Jana velmi špatný dojem z chebské nemocnice. Tentokrát to však není dětské oddělení, ale organizace práce. V příjmu pacientů vidí Jana velkou chybu - pacient ve špatném zdravotním stavu, pokud dorazí do nemocnice sám, může být dezorientovaný a chodí ode dveří ke dveřím bez výsledku. Řečeno trochu nadneseně: "Až když omdlí, je mu poskytnuta pomoc." To samé se může stát cizincům, kteří jsou zvyklí na jiný systém příjmu. Obecně když mluvíme o nemocnicích v Karlovarském kraji, Jana říká: "Ano, Cheb a Sokolov a Vary jsou na tom, pokud jde o potřebu investic, stejně, ale nedostatek vybavení přece nemůže ovlivňovat chování k pacientovi! A to, že někde je to stejné nebo horší není uspokojivá odpověď. Všichni by měli chtít být lepší a srovnávat se s lepším, ne s horším." K tomu ještě Jana dodává: "Raději než nesystémové kroky finanční pomoci, preferuji prosazovat přes krajské zastupitele naše zájmy". Obdobné problémy Jana vnímá na městském úřadě - i tam by pomohl centrální příjem. Stačilo by, aby v podatelně sloužil úředník, který má přehled o tom, kam s kterým problémem poslat občana. Úředník by měl sloužit lidem - vždyť už slovo ministerstvo představuje původem svého slova službu (i úslužnost).

V životě už bylo Janě ouvej a když se dostala do stavu hmotné nouze, musela jí poradit Romka, která věděla téměř dokonale, podle kterého paragrafu má Jana nárok na pomoc. Tuto životní zkušenost by využila - jako řešení vidí Jana Halamková vytvořit podmínky pro poradenskou firmu zabývající se obtížnými životními situacemi našich spoluobčanů - běžných pracovitých lidí, kteří mnohdy nemají dostupný internet anebo propadají depresi z nastalé situace a potřebují podat pomocnou ruku. Tato firma by tedy měla nejen zajistit poradenství osobně a po telefonu, ale i přes internet, a to komplexní rady týkající se toho, kde pomůže stát, kde

Co se Vám v Chebu nelíbí a s čím chcete pomoci?

charita, kde obec.

Janě se nelíbí přístup současného zastupitelstva k drobným podnikatelům. Uvedla jako příklad trafikku, kterou provozovala svého času na Zlatém vrchu. Když si konečně vyběhala povolení provozování, pan starosta konstatoval: "My jsme Vám tu otevřeli trafikku". Přitom jedinou zásluhu, kterou město na zprovoznění trafiky měli, bylo razítko městského úřadu o povolení. Navíc opakovanému vykrádání nedokázali zabránit ani městští strážníci ani státní policie.

Jana by se ráda věnovala především problematice tělesně a duševně postižených dětí a lidí. Připouští, že odborníci v této oblasti je její kolegyně z kandidátky **Mgr. Petra Lhotáková**. I Jana je však v této oblasti zběhlá - ze své praxe popisuje případy, kdy technické řešení některých ústavů či škol neodpovídá nárokům dětí a přestože některé děti mají poruchy hybnosti, musí několikrát denně chodit do posledního patra školní budovy. Také hodnotí jako chybu, že v rozhodnutích o využití některých zařízení nebyla zohledněna dostupnost autobusové zastávky. Mimo tuto oblast se Jana bude snažit urychlit výstavbu nového autobusového nádraží, protože ten, kdo nemá auto, je mnohdy v zimě odkázán čekat na zastávce v chumelenici na opožděný autobus a nemá šanci jít se ohřát bez toho, aby neriskoval, že mu opožděný autobus ujede. Když Jana mluvila o autobusech, nezapomněla zmínit zrušení pravidelné linky do Waldsassenu, kam jezdila s dcerou do bazénu. Na kole nechce nebo nemůže každý jezdit, takže co jsou mu platné cyklostezky. Jana neopomněla ani zmínit smutný fakt, že v Chebu není dostupné koupaliště ani bazén kvality odpovídající okresnímu městu.

OBČANÉ CHEBU u nás MAJÍ SLOVO:

Zapsala Gabriela Licková podle rozhovorů s obyvateli Chebu nebo na základě e-mailů od chebských obyvatel. Byly položeny dva základní dotazy:

Co se vám v Chebu nelíbí?

Co byste dělal(a), kdybyste byl(a) zastupitelem?

Tady máme odpovědi:

Tomáš (25 let): Nelíbí se mi, že Město Cheb je ve většině regionech naší republiky, díky negativním kauzám, vnímáno jako město prostituce a neplátců daní. Co bych dělal, kdybych byl zastupitel? Je důležité žít ve městě, kde budeme s pocitem bezpečí vychovávat své děti.

Jana (40 let): Nelíbí se mi rekonstrukce ulice Riegerova, očekávala jsem, že zde bude daleko větší nárůst parkovacích míst. Tak se mi nelíbí nesmyslné zakončení rekonstrukce ulice Palackého. Kdybych byla zastupitel? Zastavila bych nesmyslné a nesystémové rozhazování peněz, jako by se ty peníze česaly na stromech. Takže snažila bych se hospodařit s tím, co mám a nejlépe ještě něco ušetřit na nákladnější projekty.

Luboš (39 let): Nelíbí se mi úvěr na kulturák. Podepsal jsem petici proti zadlužování města. Kdybych byl zastupitel? - rozhodně jím nechci být. Zastupitelům bych doporučil používat zdravý rozum - i v odpovědích na dotazy občanů (odpovědi by měly být logické, nezavádějící a věcné). Pokud např. měli důkazy o špatném parkování, měli je předat orgánům činným v trestním řízení, nestačí se o nich zmiňovat a používat jako argument, proč parkovací místa v rekonstruovaných ulicích mizí místo toho, aby naopak přibývala.

Jana (38 let): Prostředí v nemocnici by mělo být zvláště pro děti co nejpříjemnější. Strávila jsem hodně času v dětské fakulní nemocnici, kde prostředí bylo "nenemocniční" - spousta barev, obrázků, dekorací. Víím, že se tam angažovaly různé nadace (např. Archa), takže byly k dispozici nemalé finanční prostředky. I mediální zájem jistě udělal své (dětská onkologie, hematologie apod.). Realizovat zlepšení prostředí v chebské nemocnici z pozice zastupitelstva ale není až tak jednoduché, jak se může zdát... Co se týče např. sponzorských darů obecně, je podle mého názoru jednodušší zakoupit konkrétní věc a darovat ji konkrétnímu oddělení, než poukázat peníze.

Anna (40 let): Nelíbí se mi, že občané města Cheb se bojí chodit na zastupitelstvo, myslím, že důvodem není jejich ostýchavost, ale celková atmosféra. Přitom zastupitelé zastupují občany a když je nevyslechnou, koho tedy vlastně zastupují? Zastupitelkou být nemůžu, protože mám doma hodně práce se třemi dětmi.

Vážení čtenáři,
zveřejňujeme Vaše názory a postřehy.

Pište na adresu:

o.s. OPONENT

Blanická 20, 350 02 Cheb

nebo pošlete e-mail na adresu:

info@oponent.cz

napište nám

Daniela (35 let): V Chebu se mi toho nelíbí hodně. Teď právě to, že nemůžu zaparkovat u svého domu. Co bych dělala jako zastupitel? Určitě bych se chovala vstřícně k obyvatelům Chebu, kteří by za mnou přišli, protože by potřebovali řešit nějaký problém. Tak by se snažila, aby se lidé více zajímali o Cheb. Málokdo ví, že se zpracovává územní plán Chebu. Pak se lidé budou divit, až nebudou moci postavit na svém pozemku např. rodinný dům, protože "není v souladu s územním plánem".

Jaroslava (71 let): Nelíbí se mi, že jsou úředníci neochotní a když přijdu zaplatit popelnice, tak to nemůžu zaplatit rovnou, musím nejdřív vyplnit nějaký pro mne zbytečný formulář. Co bych dělala jako zastupitel? - Nic, já jsem totiž v důchodu a už jsem se starala dost a dost.

Jiří (58 let): Nelíbí se mi, že pěší zónu si užívají lidé..., však víte kdo. Z našich daní platíme rekonstrukce chodníků, ale pak se po nich bojíme večer chodit. Kdybych byl zastupitel, tak bych donutil pracovat ty, kteří po nocích hulákají na ulicích. Můžou uklízet odpadky, které po nich ráno zbydou - aspoň už pak nebudou tolik špinit ulice.

Občasník

e.č. MK ČRE 19432
vydává

o.s. OPONENT
www.oponent.cz

IČ: 22676406

adresa redakce:

**Blanická 20
350 02 Cheb**

e-mail:
info@oponent.cz

OBČASNÍK OPONENT ročník I je vydáván
v Chebu, distribuován občas a zdarma.

Za redakci odpovídá Gabriela Licková, členka
výboru o.s. OPONENT.

E-mail: info@oponent.cz

Číslo 3/2010 bylo vydáno v říjnu 2010

Autorská práva vykovává vydavatel. Bez
písemného svolení vydavatele je zakázáno
jakékoliv užití části nebo celku díla, zejména
rozmnožování a šíření jakýmkoliv způsobem,
mechanickým nebo elektronickým, v českém
nebo jiném jazyce.